

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ.ਜੇ.

ਸਰ ਸਾਹਿਬਜੀ ਮਿਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ।—ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1959 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 312।

ਫਰਵਰੀ 26, 1970

1952 ਦਾ XIX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 16(ਬੀ)— ਕੁਝ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਖਾਨਾ—ਅਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ—ਕੀ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਉੱਦਮ ਇਸ ਦੇ ਰੀਸਟਾਰਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ— ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦਾ ਲਾਭ (ਬੀ) —ਕੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਫੈਕਟਰੀ ਸਥਾਪਿਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਉੱਦਮ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਫਰੇਮਵਰਕ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਉੱਦਮ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ। ਇੱਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਬਰੇਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

(ਪਰਾ ੬)

ਸ਼੍ਰੀ ਆਫਤਾਬ ਸਿੰਘ ਬਖਸ਼ੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 1959 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੁੰਮ ਹੈ।

DN A WASTHY ਅਤੇ AC J AIN, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀ ਡੀ ਡੀ ਈਵਾਨ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਐੱਮ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 10,640.46 ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁ. 359.54 nP. ਵਿਆਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ. ਇਹ ਰਕਮ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ (1952 ਦਾ ਐਕਟ 19) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ * ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਮਿੱਲ, ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਿਆਲ ਬਾਗ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਰ ਸਾਹਿਬਜੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਪੁਤਲੀਘਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਮੈਨੂ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਿੱਲ ਮਾਰਚ 1954

ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮਿੱਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮਿੱਲ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਤੋਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦੋ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ: -

- (1) ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮਿੱਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ
- (2) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਮਿੱਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ: -

“(5) ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਾਖਾ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। ਦਸੰਬਰ, 1956 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਕਟਰੀ ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ, 1952 ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਨੰ- 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਸਥਾਪਨਾ ਬਣ ਗਈ। , 1956.

(6) ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਦਾਰਾ ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਫੰਡ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- (9) ਕਿ ਮੁਦਈ ਹੁਣ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 10,640-46 nP. ਪਲੱਸ ਰੁਪਏ 359.54 nP, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 11,000 ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ। ਫੈਕਟਰੀ ਨਿਆਣਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦਸੰਬਰ 1956 ਤੋਂ ਬਾਲ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਾਰੇ ਯੋਗਦਾਨ ਇਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਸਨ। ”

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

- (5) ਉਸ ਪੈਰਾ 5 ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸ਼ਾਖਾ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ 1956 ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਾਰਖਾਨਾ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਰ ਸਾਹਿਬਜੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਮਿੱਲ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸਮਾਪਤੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਬੰਦ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੁਕਣਾ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਸੀ। ਫੈਕਟਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- (6) ਉਸ ਪੈਰਾ 6 ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 2 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ R SL 1> 236 ਦੀ ਰਕਮ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੁਦਈ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 1,236 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਾਕੀ ਰਕਮਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।
- (9) ਉਸ ਪੈਰਾ 9 ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ 1,236 ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਸੇ

ਵਿਆਜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਬਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ। ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(4) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਕੋ ਇਕ ਝਗੜਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਦੂਜੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ.

(5) ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

“1(3) ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ (ਐਕਟ) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਣ।

16. ਇਹ ਐਕਟ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਕਟਰੀ, ਅਤੇ

(b) ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹੋਣ।”

(6) ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪ-ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਇਕ ਨਵੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ। . ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਫੈਕਟਰੀ ਸਥਾਪਿਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਹੱਥ

ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਉੱਦਮ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਇਕ ਨਵੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਫਰੇਮਵਰਕ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਵੇਂ ਉੱਦਮ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਬਰੇਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਤਤਕਾਲ ਵਿਚ ਸਰ ਸਾਹਿਬਜੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਕੇਸ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਮਾਰਚ, 1954 ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਜੋਕੇ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਬਨਾਮ ਲੇਬਰ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਰੁਖ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੌਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:-

“ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬਾਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹੱਥੀਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼, (3) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ, 1952, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

”

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਮ

ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀਆਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ¹⁾ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ 1 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਹੱਥੀਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, (3) ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਮੰਤਵ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ 50 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ। 1,236 ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਕਠਿਨਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੁਦਈ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਇਥੈਲ(ਕਾਰਨ>ਜੇਰੇਕੋਡਡਵਾਬੋਵ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਜੇਪਾਰਟਲੀਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਰਕਮ ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀ^ਐਸਈ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

¹ਏਆਈਆਰ 1956 ਸਾਰੇ. 498.

ਐੱਸ ਐੱਸ ਅੰਪਾਵਾਲੀਆ , ਜੇ.—ਸੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਕੰਚਨ

(2) ਏਆਈਆਰ 1958 ਪੀ.ਬੀ. 386.

(3) ਏਆਈਆਰ 1957 ਬੰਬ. 209.